

РЕШЕНИЕ

№ 6807

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5519** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Инфра Комерс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [улица], представлявано от В. Й. Г., в качеството му на управител, срещу Решение № 1123/30.03.2022 г., постановено по НАХД № 20211110207547 по описа на Софийски районен съд, НО, 136- и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 566611-F588560 от 09.04.2021 г., издадено от заместник-директора на Териториална дирекция Национална агенция за приходите /ГД на НАП/ С., с което за нарушение на чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ вр. чл. 176в, ал. 2 вр. чл. 176в, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на касатора на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 69 000.93 лева.

В касационната жалба са наведени подробни доводи за неправилност на атакувания съдебен акт. Иска се неговата отмяна и постановяване на ново решение, с което да бъде отменено процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът „Инфра Комерс“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът заместник- директор на Териториална дирекция Национална агенция за приходите, редовно призован, представлява се от юрк. Г., с пълномощно по делото, който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Милен Ютеров, изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Наказателно постановление /НП/ Наказателно постановление /НП/ № 566611-F588560 от 09.04.2021 г., издадено от заместник- директора на Териториална дирекция Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което за извършено нарушение на чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ вр. чл. 176в, ал. 2 вр. чл. 176в, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на „Инфра Комерс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 69 000.93 лева.

За да постанови оспореното решение, районният съд след запознаване с цялата представена в хода на съдебното производство документация по случая е установил следното:

На 13.11.2020 г. с резолюция № П-22222520188932-ОРП-001 е възложена извършена проверка на „Инфра комерс“ ЕООД. На 16.11.2020 г. е изготвено и отправено Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения, като същото е връчено чрез Информационна система „Контрол“. На 27.11.2020 г. в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП, [населено място] е извършена проверка на „Инфра комерс“ ЕООД. На 27.11.2020 г. изисканите документи са представени от дружеството и след преглед и анализ на същите е установено, че „Инфра комерс“ ЕООД извършва доставки на течни горива - газьол с код по КН 27102011 и КН 27101943 - в обхвата на приложение № 35 от ППЗДДС. Доколкото в случаите на чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС всяко данъчно задължено лице при предоставяне на обезпечение за доставки на течни горива, посочени в приложение № 35, е длъжно да подаде заявление по образец - приложение № 36, в хода на проверката е констатирано, че „Инфра комерс“ ЕООД е вписано в регистъра по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС на лицата, предоставили обезпечение, и същото е със срок на действие до 03.10.2020 г., като от дружеството не е предоставено ново обезпечение и не е било налице действащо такова за данъчен период месец октомври 2020 г. От проверяващите е установено, че през данъчен период септември 2020 г. „Инфра Комерс“ ЕООД е издало фактури за доставки на течни горива с обща данъчна основа

345 004.67 лева, както следва:

- № [ЕГН]/01.09.2020 г., издадена на „Дивел Пст“ ООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /6 914 л/ с данъчна основа 10 018.39 лева и ДДС в размер на 2 003.68 лева;
- № [ЕГН]/02.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /8 915 л/ с данъчна основа 11 623.38 лева и ДДС в размер на 2 324.68 лева;
- № [ЕГН]/02.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /7 413 л/ с данъчна основа 10 667.31 лева и ДДС в размер на 2 133.46 лева;
- № [ЕГН]/02.09.2020 г. , издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /9 858 л/ с данъчна основа 13 024.39 лева и ДДС в размер на 2 604.88 лева;
- № [ЕГН]/04.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /9 896 л/ с данъчна основа 14 091.90 лева и ДДС в размер на 2 818.38 лева;
- № [ЕГН]/04.09.2020 г., издадена на „Селект Ойл“ ООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /6 936 л/ с данъчна основа 8 995.99 лева и ДДС в размер на 1 799.20 лева;
- № [ЕГН]/08.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /5 914 л/ с данъчна основа 7 752.66 лева и ДДС в размер на 1 550.53 лева;
- № [ЕГН]/08.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /4 928 л/ с данъчна основа 7 017.47 лева и ДДС в размер на 1 403.49 лева;
- № [ЕГН]/09.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /6 926 л/ с данъчна основа 9 689.47 лева и ДДС в размер на 1 937.89 лева;
- № [ЕГН]/11.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /10 000 л/ с данъчна основа 13 960.00 лева и ДДС в размер на 2 792.00 лева;
- № [ЕГН]/14.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /5 945 л/ с данъчна основа 7 556.10 лева и ДДС в размер на 1 511.22 лева;
- №[ЕГН]/14.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /7 926 л/ с данъчна основа 10 985.44 лева и ДДС в размер на 2 197.09 лева;
- № [ЕГН]/15.09.2020 г., издадена на „Джи Ти Ей Петролиум“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /32 685 л/ с данъчна основа 40 431.35 лева и ДДС в размер на 8 086.27 лева;
- № [ЕГН]/16.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /7 424 л/ с данъчна основа 10 222.85 лева и ДДС в размер на 2 044.57 лева;
- № [ЕГН]/16.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /9 890 л/ с данъчна основа 12 437.66 лева и ДДС в размер на 2 487.53 лева;
- № [ЕГН]/18.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК]

- фактурата е с предмет дизелово гориво /6 946 л/ с данъчна основа 9 599,37 лева и ДДС в размер на 1 919.87 лева;
- № [ЕГН]/21.09.2020 г., издадена на „Джи Ти Ей Петролиум“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /33 648 л/ с данъчна основа 42 127.30 лева и ДДС в размер на 8 425.46 лева;
- № [ЕГН]/21.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /5 952 л/ с данъчна основа 7 546.54 лева и ДДС в размер на 1 509.31 лева;
- № [ЕГН]/21.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /7 437 л/ с данъчна основа 10 277.93 лева и ДДС в размер на 2 055.59 лева;
- № [ЕГН]/23.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /9 921 л/ с данъчна основа 12 435.97 лева и ДДС в размер на 2 487.19 лева;
- № [ЕГН]/23.09.2020 г., издадена на „Дивел Пст“ ООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /6 952 л/ с данъчна основа 9 614.62 лева и ДДС в размер на 1 922.92 лева;
- № [ЕГН]/23.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /8 931 л/ с данъчна основа 12 262.26 лева и ДДС в размер на 2 452.45 лева;
- № [ЕГН]/25.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /6 458 л/ с данъчна основа 8 892.67 лева и ДДС в размер на 1 778.53 лева;
- № [ЕГН]/28.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /5 962 л/ с данъчна основа 8 263.33 лева и ДДС в размер на 1 652.67 лева;
- № [ЕГН]/29.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет газьол /9 917 л/ с данъчна основа 12 056.10 лева и ДДС в размер на 2 411.22 лева;
- № [ЕГН]/30.09.2020 г., издадена на „Трейс Бг“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /10 913 л/ с данъчна основа 13 825.68 лева и ДДС в размер на 2 765,14 лева;
- № [ЕГН]/30.09.2020 г., издадена на „Лоби Кар Транс и Ко“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - фактурата е с предмет дизелово гориво /6 947 л/ с данъчна основа 9 628.54 лева и ДДС в размер на 1 925.71 лева.

Предвид гореизложеното въззивният съд е посочил, че дружеството касатор е следвало да предостави ново обезпечение в размер на 69 000.93 лева в срок до 21.09.2020 г. /14 дни преди изтичане на предходното обезпечение/ в съответствие с чл. 176в, ал. 6 от ЗДДС и е нарушило разпоредбите на 176в, ал. 6 във вр. с чл. 176в, ал. 2 във вр. с чл.176в, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

СРС е констатирал още, че на 02.12.2020 г. дружеството е представило Заявление за вписване или промяна на данни в регистъра по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС с вх. №22255542003537874/02.12.2020 г., с което е декларирало удължаване на обезпечението под формата на безусловна и неотменяема банкова гаранция в размер на 300 000.00 лева до 04.10.2021 г., като посоченото заявление е подадено със закъснение от 72 дни. В решението е посочено, че нарушението е извършено на 22.09.2020 г. - денят, следващ крайния срок за подаване на ново обезпечение, в

[населено място].

В обжалваното решение е посочено, че въз основа на така направените констатации инспектор по приходите в ТД на НАП – А. Т. П., в присъствието на двама свидетели - Р. Р. А. и В. А. А., присъствали при съставяне на акта, съставил АУАН № F588560 на 05.02.2021 г. против дружеството касатор, като в него е записано, че се касае за нарушение на чл. 176в, ал. 6 от ЗДДС. Съдът е установил, че актът е предявен и връчен на упълномощено от нарушителя лице на същата дата, в който не вписал възражения, както и че касаторът не направил възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на посочения АУАН на 09.04.2021 г. П. В. П. -заместник- директор на ТД на НАП, [населено място], издал атакуваното НП № 566611-F588560. За така описаното нарушение на чл. 176в, ал. 6 от ЗДДС вр. чл. 176в, ал. 2 вр. чл. 176в, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС на дружеството касатор е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 69 000.93 лева.

Въззивният съд е установил, че наказателното постановление е било връчено на упълномощено от касатора лице на 11.05.2021 г.

Фактичката обстановка е установена въз основа на приложените по преписката писмените доказателства, както и въз основа на гласните доказателствени средства-показанията на свидетелят А. П. /актосъставител/.

С оглед на установеното от фактическа страна районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са нарушени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и че е налице редовна процедура по връчването на АУАН и НП на касатора. При осъществяната служебна проверка съдът не е констатирал допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаване на НП и е изложил мотиви, че не са налице нарушения на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съдът е приел, че касаторът чрез бездействие е осъществил от обективна страна състава на нарушението, регламентирано в разпоредбата на чл. 180в от ЗДДС, тъй като не е представил обезпечение в законоустановения срок /заявление и предоставеното с него обезпечение са подадени със закъснение от седемдесет и два дни/, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружество, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпросът за субективната страна на деянието. В обжалвания съдебен акт са изложени съображения, че не са налице основанията за приложение на привилегираната норма на чл. 180, ал. 3 от закона, както и че в процесния случай не се установяват предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН и квалифициране на деянието като маловажен случай..

Решението е валидно, допустимо, но неправилно, като постановено при нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

По делото липсват данни дали процесното НП е издадено от компетентен орган. Чл. 176в от ЗДДС, въвеждащ задължение за данъчно задълженото лице, получател на течни горива, да предостави пред компетентната дирекция на НАП обезпечение в пари, държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок от една година, е приет с ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., като с разпоредбата на чл. 180в от ЗДДС това неизпълнение е въздигнато в административно нарушение, за което следва да бъде понесена и съответната санкция. Компетентността за издаване на наказателни постановления съгласно чл. 193, ал. 2 от ЗДДС е предоставена на

изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Следователно, когато наказателно постановление за извършено нарушение на ЗДДС е издадено от длъжностно лице, различно от изпълнителния директор на НАП, същото действа при делегирана компетентност. Това означава, че компетентността на длъжностното лице не произтича пряко от закона, а е по силата на оправомощаване, което в практиката се извършва чрез упълномощителна заповед.

В настоящия случай пред районния съд такава заповед не е представена, въпреки че в жалбата, с която той е сезиран, изрично е оспорена компетентността на органа, издал процесното НП, и въпреки обстоятелството, че именно ответникът носи доказателствената тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, и изпълнението на законовите изисквания за издаването му, включително и притежаването на компетентност от съответния орган или длъжностно лице за издаването му.

По делото е представено единствено Пълномощно № РД - 04 - 29 от 31.01.2022 г., в което е посочено, че П. Н. Г. на длъжност заместник- директор на ТД на НАП С. в качеството си на административнонаказващ орган /АНО/ упълномощава изброените 49 лица да го представляват поотделно в качеството му на АНО пред органите на съдебната власт по всички административни и административнонаказателни дела до окончателното им приключване във всички инстанции. Според настоящия касационен състав това пълномощно не е достатъчно доказателство, за да се приеме, че въпросният заместник- директор на ТД на НАП С. е бил компетентен да издаде процесното НП. В случая е било необходимо да бъде представена упълномощителна заповед, по силата на която да са предоставени правомощия на конкретния заместник-директор на НАП да издава наказателни постановления за извършени нарушения на ЗДДС въобще или конкретно със санкцията по чл. 180в ЗДДС за нарушения по чл. 176в ЗДДС.

Поради изложеното касационната инстанция приема, че липсва материална компетентност на административнонаказващия орган, поради което като издадено от некомпетентен орган наказателното постановление е незаконосъобразно.

Изложеното дотук не е съобразено от въззивния съд, което е довело до постановяване на съдебен акт в нарушение на закона.

Ето защо обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго, с което процесното наказателно постановление да бъде отменено.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1123/30.03.2022 г., постановено по НАХД № 20211110207547 по описа на Софийски районен съд, НО, 136- и състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 566611-F588560 от 09.04.2021 г., издадено от заместник- директора на Териториална дирекция Национална агенция за приходите С., с което за нарушение на чл. 176в, ал. 6 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ вр. чл. 176в, ал. 2 вр. чл. 176в, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на „Инфра Комерс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [улица], представлявано от В. Й. Г., в качеството му на управител, на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена

санкция“ в размер на 69 000.93 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.